

ALBUM POP

蘇蘇蘇

The See SeeFountainne Mountain
(Dell'Orso)

Richard Olson, ledare för Londonbaserade The See See, fortsätter att förfina den psykedeliska stämsångs- och surrpop som varit hans utgångspunkt ända sedan tiden med Malmös Super Eight Group.

Det kaleidoskopiska soundet är läckert, men musiken står ändå och faller med melodierna. Han får till en del oväntade vänsterkrok i den mångskiftande "Sweet Hands" – som matchar det bästa hos Ride – men är som allra mest oförblommerat attraktiv i den mjukpsykedeliska "Fix Me Up" som får The Shoes att te sig som The Clash. Våldigt fin är också instrumentala "Sunbleached" där den bubblande basen för.

Mellan dylika poppärlor tar bandet sig friheten att dra på med fuzzen och göra suggestiv och harmoniskt enklare krautrock som svävar i närheten av Spacemen 3.

HÅKAN ENGSTRÖM

■ **Bästa spår:** Sweet Hands**ALBUM ROCK**

蘇蘇蘇

TurbonegroSexual Harassment
(Svenska Inspelningar/Universal)

Ikonen Hank von Helvete upplöstes gradvis i en sörja av visor, scientologi och stelopererad gothrock, men hans svanesång "Retox" (2007) var en fullträff.

Ersättare: Tony Sylvester, en hardcorebrölig britt som får "Sexual Harassment" att låta som ett livat tributealbum där någon bara glömt att smarta referenser var norrmännens paradgren.

Illa? Nej, precis som Kiss, Gud och dåliga fotbollslag tjänar Turbonegro på att dyrkan i sig blivit viktigare än föremålet för den.

Tony berikar bandmytologin med manlig stil, nya turbonegroismer (scenkläderna, Lady Chatterleys skogsvaktare möter Jack The Ripper, är underbara) och en livebrutalisering av gamla hits som är uppfriskande. Det räcker tills vidare.

JONN PALMÉR JEPSSON

■ **Bästa spår:** You Give Me Worms**EP HIPHOUSE**

蘇蘇蘇

Azealia Banks1991 EP
(Universal)

Det är lätt att uppfatta rapvärldens intresse för elektronisk dansmusik som något nytt. I själva verket har det förekommit lyckosamma fusioner sedan 80-talet.

21-åriga Azealia Banks fick nyligen ett genombrott med högexplosiva klubbgranaten "212". Den stilsäkra Harlemrapparen är född 1991 men titeln på hennes debut EP är lika mycket en referens till det tidiga 90-talets house. Den dansmusik som bland annat Madonna adopterade till sin ballroom-hyllning "Vogue".

Azealia Banks raggar öppet på modevärlden och har bland annat samarbetat med Lady Gagas stylist Nicola Formichetti. Att hennes kaxiga hiphouse låter minst lika bra på dekadenta svartklubbar som på catwalken innebär goda förutsättningar att nå de riktigt breda massorna.

JONAS GRÖNLUND

■ **Bästa spår:** 212**ALBUM JAZZ**

蘇蘇蘇

Mads MathiasFree Falling
(Calibrated/Naxos)

"Free Falling", ja, men noll Tom Petty-koppling. Dansken Mads Mathias är den onödigt begåvade sångaren och saxofonisten i Six City Stompers som tar friska nytänktag runt New Orleans-jazzen. Och detta är ett ambitiöst projekt, där Mathias levererar en rad egna, attraktiva låtar i "standardstil" och omger sig med smarta arr och omväxlande storband och en kvintett. En frisk vind genom traditionen, här också.

Mads Mathias tonar fram som en coolare och mindre poporienterad Jamie Cullum; en ung, driven jazzsångare, med egen karaktär och mycket värme i rösten, opretentiös och samtidigt proffsig – som en kompis som bara råkar vara en skicklig artist. Att den nakna balladen "Colorblind" är bäst på plattan säger mycket om Mathias sångkvaliteter.

ALEXANDER AGRELL

■ **Bästa spår:** Colorblind

Halvt om halvt stridige och enorm efter Clarks frånfall låtskrivare. Crosby med albumet "The tet till den färdiga medlemmarna – sa

McGuinn saknade

han hälsade och ö striden. Han tog ett Gram Parsons, i roll att Parsons var en George Jones!"; ko

Drömmen om a troniskt jazzband k nade sig inkräktare skapet när Parsons ur gruppen.

Rogan skriver nu llemnarnas solokar

TIPS**SE PÅ YOUTUBE****Fillmore East 1970**

■ Under sin verkliga st Byrds rykte som livebar på scen var den sättning kreativ i studion, den m White, Skip Battin och som i lösa jazzrocktag Miles High".